

**ГРИГОРІЙ
ВЕРЬОВКА**

**5
ПІСЕНЬ**

ДЛЯ ХОРУ

„МИСТЕЦТВО“

Редактор *Л. Ревуцький*
Григорій Веревка „5 песен“
(на українском языке)

БФ 1916. Підписано до друку 1/X 1945 р. Тираж 3000. Зам. 787.
3 нотних арк.

Друкарня «Мистецтво», Харків, 1946

ТАМ НА ГОРІ, ЗА ДНІПРОМ

Слова П. Тичини

(про Тараса Шевченка)

Муз. Г. Верьовки

Allegro moderato.

Soprani. *p* Там

Alti. *p* Там на го-рі за Дніп - ром

Tenori. *p* Там на го-рі за Дніп.

Bassi.

ра-до кричать прапо - ри честь його, сла - ва,

ра - до ра-до кричать прапо - ри, честь

-ром ра-до кричать прапо - ри, честь

ра-до кричать, честь його, сла - ва,

сла-ва, хвала! Гра - ють ор - ке - стри лун - кі

сла - ва! Гра - ють ор - ке - стри лун - кі

сла-ва, хвала! Гра - ють ор - ке - стри лун - кі

в кві - тах ві - та - ють пор - трет. Там на го -

в кві - тах ві - та - ють, ві - та - ють там на го -

в кві - тах ві - та - ють, там

- рі за Дніп - ром...

- рі за Дніп - ром... Котиться спів у сте - пи,

- рі за Дніп - ром... Котиться спів у сте -

за Дніп - ром...

Чесць його му, сла - ва,

йде від се - ла до се - ла. Чесць

- пи, йде від се - ла до се - ла. Чесць

йде від се - ла до се - ла. Чесць його му, сла -

сла_ва,хвала, честь йо_му, сла_ва,хва_ла.

сла_ва,

сла_ва,хвала, честь йому, сла_ва,хва_ла.

- ва,

Allegro

стрі_нем про_ро_ка сво_.

Стане_мож, мен_ші бра_ти, стрі_нем про_ро_ка сво_.

го, стрі_нем про_ро_ка сво_.

го, стане_мож, мен_ші бра_ти, стрі_нем про_ро_ка сво_.

стрі_нем про_ро_ка сво_.

стане_мож, мен_ші бра_ти, стрі_нем про_ро_ка сво_.

-го, честь йо-му, сла - ва,
 -го, там на го-рі за Дніп-ром, честь йо-му, сла-ва, хва
 -го, *f* честь йо-му, сла - ва,

сла - ва, хва - ла
 -ла, честь йо-му, сла - ва, честь йо-му, сла -
 -ла, честь йо-му, сла - ва, честь йо-му, сла -
 сла - ва, хва - ла

честь йо-му, сла - ва, хва - ла, хва - ла!
 -ва,
 -ва, честь йо-му, сла - ва, хва - ла, хва - ла!
 -ва,

ОЙ, У ПОЛІ МОГИЛА

Українська народна пісня

Обробка для 4-х голосного хору Г. Верьовки

Moderato.

Ой, у по - лі мо - ги - ла, з віт-ром го - во -

Soprani.
Alti.
Tenori.
Bassi.

Ой,
ой, у по - лі мо - ги -
Ой, у по - лі мо - ги - ла
Ой,
ри - ла, по - вій, віт-ре, буй не - сень - кий,
ла, по - вій, буй не - сень - кий,
го - во - ри - ла, по - вій, віт-ре,
щоб я не мар - ні - ла. Щоб я не чор -
щоб я не мар - ні - ла. Ой,
ні - ла, щоб я не мар - ні - ла,
щоб я не чор - ні - ла.
Ой, не мар - ні -

щоб на ме_ні тра_ва рос_ла, та ще й зе_ле_ні_

щоб на ме_ні рос_ла, та ще й зе_ле_ні_

_ла, щоб на ме_ні та ще й зе_ле_ні_

_ла. Ой, у сте_пу річ_ка

_ла. Ой, у сте_пу річ_ка,

ка, че_рез річку клад_ка, Ой,

че_рез річку клад_ка, че_рез рі_ку клад_ка, не по_ки_дай,

ой, не ки_дай рід_нень_ко_го бать_ка

ко_за_чень_ко, рід_нень_ко_го бать_ка.

Як батька по-ки - неш

-ка.

Як батька по - ки - неш, сам мар - но за -

Як батька по - ки - неш, сам марно за -

сам мар-но за-ги - неш,

-ги - неш,

рі - чень - ко - ю бистренько - ю

- ги - неш,

за Ду-най за - пли - неш.

За Ду-най за -

Бо-дай та - я річ - ка ри - би не пло -

Ой,

бо-дай та - я річ - ка

Бо-дай та - я річ - ка

- пли - неш.

Ой,

- ди - ла,
- ка. Во - на ж мо - го то - ва - ри - ша
не пло - ди - ла

вто - пи - ла.
на - ві - ки вто - пи - ла, во - на ж мо - го
вто - пи - ла.

то - ва - ри - ша на - ві - ки вто - пи - ла.
вто - пи - ла.

НЕ ЗАБУДЬ ЮНИХ ДНІВ

Слова Ів. Франка

Муз. Г. Верьовки

Un poco lento

Piano. *p*

Coro. **Con espressione** *p*

S. A. *p*

1. Не забудь, не забудь юних днів, днів весни,

T. B.

p

путь життя, темну путь проясняють вони.

Зло - тих снів, ти хих втіх ши рих сліз і люб ві,
 Зло - тих снів, ши - рих сліз і люб ві.

чи - стих по - ри - вав всіх не всти - дайсь, не гу - би,
 не всти - дайсь, не гу - би,

Poco animato

бо ми нуть, да лі труд в са - мо ті і глуші,

мо . зо . лі на . ро . стуть на ду . ші

мо . зо . лі на . ро . стуть на ру . ках і ду . ші

p

мо . зо . лі на . ро . стуть на ру . ках і ду . ші

f

4. О, тоді яс . ні дні, оживлять твою путь ...

p

rit. poco a poco dim.

Ю - них днів, днів весни не за - будь, не за - будь!

Ю - них днів, не за - будь!

rit. poco a poco dim.

Не забудь, не забудь
Юних днів, днів весни,—
Путь життя, темну путь
Прояснюють вони.
Злотих снів, тихих втіх,
Щирих сліз і любові,
Чистих поривів всіх
Не встидайсь, не губи!
Бо минуть,—далі труд
В самоті і глуші,
Мозолі наростуть
На руках і душі. } 2 р.

Лиш хто любить, терпить,
В кім кров живо кипить,
В ком надія ще лік,
Кого бій ще манить, (2)
Людське горе смутить,
А добро веселить,—
Той цілий чоловік.
Тож, як всю життя-путь
Чоловіком цілим
Не прийдеш тобі бути,—
Будь хоч хвиличку ним. } 2 р.

А в поганії дні,
Болотянії дні,
Як надія пройде,
І погасне життя,
Як з зелених доріг
Любові бою за всіх
На вузькі та круті
Ти зійдеш манівці, (2)
Зсушить серце жура,
Сколють ноги терни,—
О, тоді май життя
Вдячно ти спом'яни. } 2 р.

О, тоді ясні сні
Оживлять твою путь...
Юних днів, днів весни
Не забудь, не забудь!

ВИЙШЛИ В ПОЛЕ КОСАРІ

Мішаний хор

Обробка Г. Верьовки

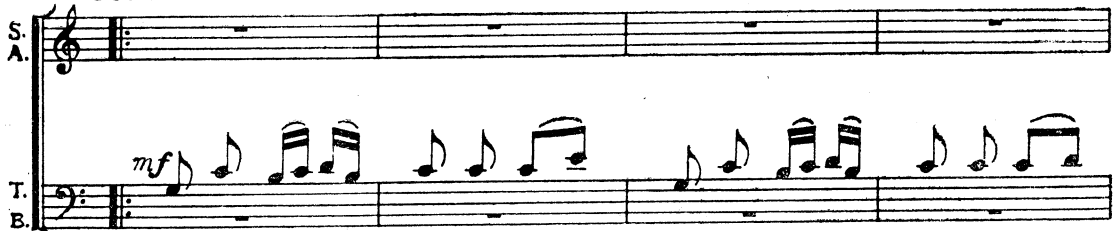
Allegretto

Piano

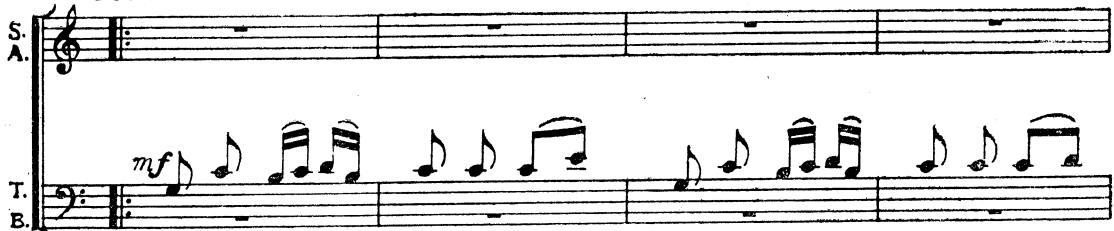

Coro

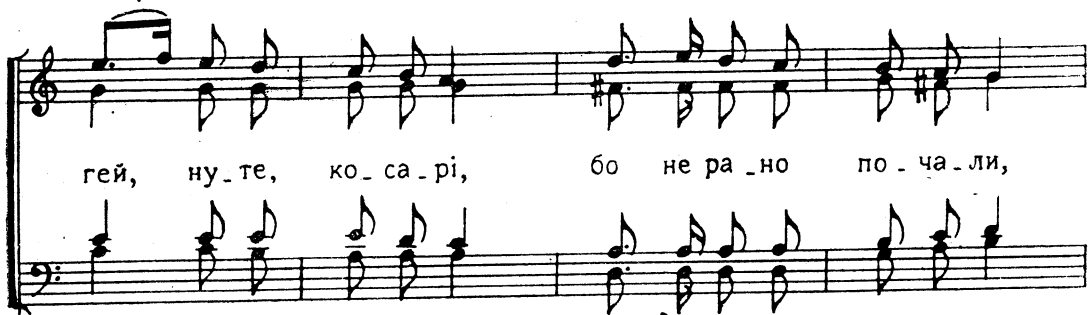
S. A.

T. B.

1. Вийшли в поле ко-са-рі ко-сить ранком на зо-рі,
2. До о-бі-да по-ко-си-ли, го-стрі ко-си при-ту-пи-ли.

гей, ну-те, ко-са-рі, бо не ра-но по-ча-ли,

хоч не ра-но по-ча-ли,

Гей!
хоч не ра-но по-ча-ли, так ба-га-то у-тя-ли.

2. 3. По о-бі-ді спо-чи-ва-ли, го-стрі ко-си

у-тя-ли. Гей! Спо-чи-ва-ли, го-стрі ко-си

по-кле-я-ли. гей, ну-те, ко-са-рі, бо не ра-но

по_ча_ли, хоч не ра_но по_ча_ли, так ба_га_то

у_тя_ли. 4. У_ве_че_рі хо_лод_ком, йшли до_ до_му
у_тя_ли. гей, гей, йшли до_ до_му

Гей, гей,

всі ряд_ком, гей, ну_те, ко_са_рі, бо не ра_но

гей,

по_ча_ли, по_ча_ли, хоч не ра_но, так ба_га_то
 по_ча_ли, хоч не ра_но по_ча_ли, так

так ба_га_то

у_тя_ли.

5. Ав ста ги як

гей!

по_ме_та_ем, то доб_ря_че по_гу_ля_ем, гей, ну_те,

ко-са-рі, гей, гей,

ко-са-рі гей,

гей, ну-те, ко-са-рі, бо не ра-но по-ча-ли,

хоч не ра-но по-ча-ли,

хоч не ра-но по-ча-ли, так ба-га-то у-тя-ли.

6. То ж добря-че по-гу-ля-єм, по-тан-цю-єм, за-спі-ва-єм

Гей, ну-те, ко-са-рі, бо не ра-но по-ча-ли,

гей,
хоч не ра-но, та ба-га-то у-тя-ли

хоч не ра-но по-ча-ли, та ба-га-то у-тя-ли.

гей,
Доб-ре, доб-ре, по-тан-цю-єм, за-спі-ва-єм,

7. То ж доб-ря-че по-гу-ля-єм, доб-ре за-спі-ва-єм,
8.

гей, ну-те, ко-са-рі, бо не ра-но по-ча-ли,

гей,
 хоч не ра-но, так ба-га-то у-тя-ли.
 хоч не ра-но по-ча-ли, так у-тя-ли.
 так ба-га-то

І ШУМИТЬ, І ГУДЕ

Українська народна пісня

Обробка Г. Верьовки

Allegro

S. A.

Coro

T. B.

Piano

1. І шу.мить,
5. А те.пер

і гу.де, дрі.бен до - щик і.де, а хто ж ме.не
я ве.ли.ка, тре.ба мені чо.ло.ві.ка ні ста.ро.го,

шу.мить, і гу.де, а хто ж ме.не
те.пер я ве.ли.ка, ні ста.ро.го,

шу.мить, і гу.де
те.пер я ве.ли.ка,

мо - ло - ду - ю тай до - до - му про - ве - де, а хто ж ме - не
ні ма - ло - го, ко - за - чень - ка мо - ло - до - го, ні ста - ро - го

Гей, а хто ж
Гей, ні ста -

мо - ло - ду - ю тай до - до - му про - ве - де? 2. О -
ні ма - ло - го, ко - за - чень - ка мо - ло - до - го. 6. Щоб

мо - ло - ду - ю тай до - до - му про - ве - де? 2. О - бі - звав -
ро - го, ко - за - чень - ка мо - ло - до - го. 6. Щоб у по -

бі-зався у са-ду, гу-ляй.
о-рав, в до-мі дбав, ме-не

ся-ко-зак у зе-ле-нім са-ду, гу-ляй, гу-ляй,
лі о-рав і у до-мі він дбав гей, а ме-не

гей, гей,
гей, гей,

гу-ляй, про-ве-ду, гу-ляй, гу-ляй,
мо-ло-ду-ю ме-не звав, гей, а ме-не

гу-ляй,
ме-не

дів-чи-нонь-ко, я до-до-му про-ве-ду, гу-ляй,
мо-ло-ду-ю та хо-зят-ко-ю звав ме-не,

Fine. 3. Ой, про-шу
4. Ой, ти нень

дів-чи-нонь-ко, я до-до-му про-ве-ду. 3. Ой,
мо-ло-ду-ю та ха-зяй - ко-ю звав. 4. Ой,

дів-чи-нонь-ко, я до-до-му про-ве-ду. 3. Ой,
мо-ло-ду-ю та ха-зяй - ко-ю звав. 4. Ой,

Fine.

я те-бе не ве-ди ти ме-не, бо сер-ди-ту
-ко мо-я, а я донь - ка тво-я, то-ді бу-ло

про-шу я те-бе
ти нень ко мо-я ма-тір
бу-ло

про-шу я те-бе
ти нень ко мо-я

ма-тір ма-ю бу-де би - ти ме-не, гей,
 би-ти, вчи-ти, як ма-лень - ка бу-ла гей,

ма - ю бу-де би - ти ме-не, сер-ди-ту
 вчи - ти як ма-лень - ка бу-ла, та бу-ло

бу-де би - ти ме-не, бо сер-ди-ту
 як ма-лень - ка бу-ла, то-ді бу-ло

гей,
гей,

Da Capo al Fine

гей. бу-де би - ти ме-не.
гей, як ма-лень - ка бу-ла.

ма-тір ма-ю, бу-де би - ти ме-не.
би-ти, вчи-ти, як ма-лень - ка бу-ла.

Da Capo al Fine

З М І С Т

	Стор.
Там на горі, за Дніпром. Слова П. Тичини	1
Ой, у полі могила. Народна пісня	5
Не забудь юних днів. Слова Ів. Франка	9
Вийшли в поле косарі. Народна пісня	13
І шумить, і гуде. Народна пісня	20

Ціна 3 крб. 75 коп.